

MARKUS HIRSILÄ

PELISI ON
PELATTU

Pelisi on pelattu

MARKUS HIRSILÄ

PELISI ON PELATTU

MURHAMYTEERI

© 2026 Markus Hirsilä
Taitto: Books on Demand
Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa
ISBN: 978-952-80-5426-9

Oskar Vihavaiselle,
joka lainasi Ville Varjolle palan ulkonäöstään
ja persoonastaan.

1. LUKU

SIELLÄ JOSSAIN

Taivaalta leijaili hiljalleen suuria lumihiutaleita. Aarniometsään raivattua kenttää hallitsi korkea tehdas, jonka seinille kiinnitetty aaltopellit kiilsivät auringossa. Tasaisen lumikerroksen peittämää aluetta rajasi tehtaan takana kohoava vuoristo, ja sivuilla maastoa rajasi sankka havupuinen metsä. Taakseen Ville Varjo ei ollut koskaan edes katsonut, koska se ei häntä kiinnostanut. Tehtaassa oli useita kerroksia, mutta Varjo oli opetellut ulkomuistiinsa vain kaksi ensimmäistä. Se oli hänen tehtävänsä.

Varjo erotti kuulokkeista tovereidensa raskaan hengityksen.

Hän katsahti alas, ja laski nopeasti, että kaikki varusteliivin käsikranaatit olivat paikoillaan. Niiden yllä rinnan poikki kulki kauas erottuva teksti Shadow_69. Varjon oikealla puolella seisovan soturin kasvot oli piilotettu pääkalloa esittävän huivin taakse, ja silmät tuijottivat keltaisina suoraan eteen hyvinkin pistävästi. Selässä näkyi teksti TactiK00, ja sama oli kirjailtu myös possunpunaiseen kypärään, jonka asentoa Esa Korhonen toistuvasti korja-

si. Pitkäpiippuinen tarkkuuskivääri ei koskaan saanut Korhoselta samaa huomiota kuin kypärä, mitä Varjo oli aina pitänyt hieman omituisena.

Varjon edessä vasemmalla seisoi Niko Laine, tai oikeammin NickLane386, joka irrotti jatkuvasti aseensa lipasta, ja kiinnitti sen jälleen takaisin kivääriinsä. Toiminnosta syntyvä ääni ärsytti Varjoa, mutta ajan kuluessa hän oli siihen tottunut. Kyseessä oli Laineen tapa käsitellä hermostuneisuuttaan, ja samalla tuttu ääni kertoi muille joukkueen jäsenille, että kohta mennään taas.

Suoraan Varjon vieressä seisovan Jani Mustosen rinnassa lukeva symbolijono XBlackJackX peittyi täysin rumpulippaallisen haulikon taakse, joka oli koristeltu lukuisin rauhan symbolein sateenkaaren värejä unohtamatta. Mustonen oli jo pitkään ollut vannoutunut pasifisti, ja halusi näin sanattomasti viestiä sen kaikille muillekin.

2.

Tiiviiseen nippuun ahtautunut nelihenkinen partio ampaisi juoksuun samalla sekunnilla, ja pian joukko hajosi viuhkamaiseen muotoon tehdasta lähestyttäessä. Jokainen tiesi paikkansa. Varjo ennätti hengittää syvään yhden kerran, ja sitten hänen olkapäänsä tömähti vankan oven vasemmalle puolelle. Heti perään toiselle puolelle asetui Laine viritetty käsikranaatti kasvojen korkeudel-

le nostettuna. Mitään sanomatta Varjo avasi oven, ja sai vastaansa useita kohti ammuttuja luoteja. Ohi kiitävät ammuksiset toivat Varjolle aina mieleen vihaiset ampiaiset. Erillistä käskyä odottamatta Laine nakkasi kranaatin oviaukosta sisään.

Ikuisuudelta tuntuvan kahden sekunnin jälkeen kranaatti räjähti kumahtaen, ja Laine ryntäsi sisään ampuen kiväärillään laajassa kaaressa puolelta toiselle. Äänekäs kolahdus metallia vasten kertoi heti, mitä sen jälkeen tapahtui. Luoti lävisti Laineen kypärän, ja verta roiskahti takana tulevan Varjon rinnuksille.

”Perkele!”

Kuulokkeista kantautuva huuto oli niin kimakka, että se sai hetkeksi Varjon korvat soimaan. Laineen ruumis ei ollut ehtinyt edes kaatua maahan, kun Varjo jo avasi tulen kohti vihollisen oletettua sijaintia, ja syöksyi hallin keskellä olevan ruosteisen autonromun taakse. Nopea siirtyminen metalliraadon eturenkaan kohdalta kohti perää tuli tarpeeseen: välittömästi autonromua pyyhki luotisuihku, joka pitkään jatkuessaan uhkasi hajottaa koko suojan.

Varjo viritti rinnuksiinsa katsomatta yhden käsi-kranaateista, ja viskasi sen korkeassa kaaressa tulituksen suuntaan. Jauhelihapaketin lyömistä muistuttava ääni kertoi sen, mitä Varjo osasi pelätäkin. Luoti oli läpäissyt hänen käsivartensa.

”Voi vittu!”

3.

Varjo nosti yhdellä kädellä kiväärinsä auton takakontin päälle, ja ampui tyystin sokkona koko lippaan tyhjäksi. Paukkeen ylikin hän erotti pääosumasta kertovan tyydyttävän kalahduksen metallia vasten, ja kuin taivaan lahjana leopardikuvioinen kranaattipistooli liukui Varjon viereen. Pölyisen harmaata lattiaa vasten tällainen kirjava ase suorastaan puhui: ”Ota minut nyt.”

Itsekseen myhäillen Varjo latasi rynnäkkökivääriinsä täyden lippaan, ja veti nopealla liikkeellä kranaattipistoolin syliinsä. Vielä yksi laukaus oli jäljellä. Nopea ja syvä sisäänhengitys, ja sitten Varjo syöksähti suojansa takaa eteenpäin. Hänen huomionsa oli niin keskittynyt etumaastoon, että melkein kompastui edessään makaavaan ruumiiseen. Pää puuttui kokonaan, ja univormu oli kiireestä kantapähän yhtä ja samaa leopardikuviota. Varjo ei ehtinyt edes miettiä, että tässä oli kenties hänen kranaattipistoolinsa entinen omistaja.

Ville Varjo harjoittelee joukkueensa kanssa
elektronisen urheilun eli e-urheilun
turnaukseen. Pelitoveri putoaa kesken kaiken
linjoilta, ja löytyy pian raa'asti kuristettuna.
Mitä on tapahtunut? Kuka haluaisi murhata
tietokoneellaan viihtyvän nörtin?

Markus Hirsilä toimi kymmenen vuoden ajan
pohjoismaisen pelimedian Gamereactorin
Suomen toimituksen päätoimittajana.

